

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2005. június 15.*

A T-7/04. sz. ügyben,

a **Shaker di L. Laudato & C. Sas** (székhelye: Vietri sul Mare [Olaszország],
képviseli: F. Sciaudone ügyvéd)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták)**
(OHIM) (képviseli: M. Capostagno, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

* Az eljárás nyelve: olasz.

másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban:

a **Limiñana y Botella SL** (székhelye: Monforte del Cid [Spanyolország]),

az OHIM második fellebbezési tanácsának 2003. október 24-i (R 933/2002-2. sz. ügy), a Limiñana y Botella SL és a Shaker di L. Laudato & C. Sas közötti felszólalási eljárásra vonatkozó határozata ellen benyújtott kereset tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA
(harmadik tanács),

tagjai: M. Jaeger elnök, J. Azizi és E. Cremona bírák,

hivatalvezető: B. Pastor hivatalvezető-helyettes,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. január 7-én benyújtott keresetle-
véltre,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. május 24-én benyújtott válasz-
beadványra,

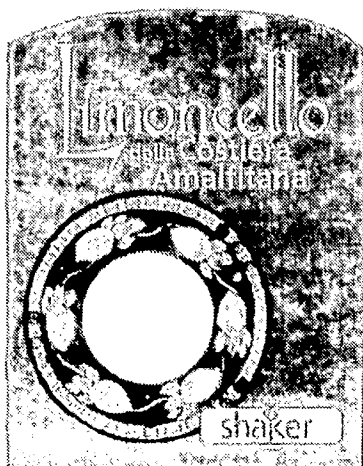
a 2005. január 20-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 1999. október 20-án a felperes a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) alapján közösségi védjegybejelentést nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (a továbbiakban: OHIM).
- 2 A lajstromoztatni kívánt védjegy a következő ábrás megjelölés volt:

3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás (a továbbiakban: Nizzai Megállapodás) szerinti 29., 32. és 33. osztályba tartozó áruk vonatkozásában tették, az alábbi leírással:

- 29. osztály : „hús, hal-, baromfi- és vadhús; húskivonatok; tartósított, szárított és főzött gyümölcsök és zöldségek; zselék, lekvárok (dzsemek), kompótok; tojások, tej és tejtermékek; étkezési olajok és zsírok”;

- 32. osztály : „sörök; ásványvizek és szénsavas vizek, egyéb alkoholmentes italok; gyümölcsitalok és gyümölcslevek; szörpök és más készítmények italokhoz”;

- 33. osztály : „alkoholtartalmú italok (a sörök kivételével)”.

4 1999. november 23-i levelével az OHIM a lajstromozás iránti kérelem korlátozására szólította fel a felperest, mivel úgy ítélte meg, hogy az részben nem jegyezhető be a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének g) pontja alapján.

5 Az OHIM különösen a 32. osztályba tartozó alkoholmentes italok körébe sorolható áruk vonatkozásában kérte a lajstromozás iránti kérelem visszavonását, mivel szerinte ha a „limoncello della costiera amalfitana” megjelölést mind az ebbe az osztályba tartozó áruk, mind pedig az alkoholtartalmú italokat magában foglaló 33. osztályba tartozó áruk vonatkozásában használják, úgy az félrevezetheti a fogyasztót, aki ezáltal azt hiheti, hogy az így jelölt üveg a „limoncello” nevű, jól

ismert likórt tartalmazza, pedig ez nem igaz. Az OHIM ezenkívül felszólította a felperest, hogy a 33. osztályba tartozó áruk jegyzékét korlátozza az „amalfi tengerpartról származó likőrre”, mivel félrevezető lehet a védjegy, ha a szóban forgó likőr máshonnan származik, hiszen Sorrento és a környező terület hírneve összefonódik ezzel a sajátos áruval, és így a fogyasztó választásánál a származási hely döntő szerepet játszik.

- 6 Az OHIM felszólítását követően a felperes a 33. osztályba tartozó áruk vonatkozásában amalfi tengerpartról származó likőrre korlátozta bejelentését.
- 7 A közösségi védjegybejelentést a *Közösségi Védjegyértésítő* 2000. április 17-i, 30/00. számában hirdették meg.
- 8 2000. június 1-jén a Limiñana y Botella SL (a továbbiakban: felszólaló) a 40/94 rendelet 42. cikkének (1) bekezdése alapján felszólalást tett a bejelentett védjegy lajstromozásával szemben.
- 9 A felszólalás indokolására a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti, egyrészt a Nizzai Megállapodás 33. osztályába tartozó áruk vonatkozásában a bejelentett védjegy, másrészt a felszólalónak a szintén a 33. osztályba tartozó áruk vonatkozásában 1996-ban az Oficina Española de Patentes y Marcas du Ministerio de ciencia y tecnología (spanyol szabadalmi és védjegy hivatal) előtt lajstromozott

„LIMONCHELO”

szóvédjegy közötti összetéveszthetőségre hivatkozott.

- 10 2002. szeptember 9-i határozatával az OHIM felszólalási osztálya helyt adott a felszólalásnak és ennek megfelelően elutasította a bejelentett védjegy lajstromozását.
- 11 A felszólalási osztály határozatát lényegében azzal indokolta, hogy a szóban forgó áruk azonossága és a védjegyek hasonlósága alapján a spanyol piacon fennáll a bejelentett védjegy és a korábbi védjegy között a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerint az összetévesztés veszélye. A védjegyek hasonlóságát illetően a felszólalási osztály a szóban forgó védjegyek vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlóságainak vizsgálata révén jutott erre a következtetésre, amelyből az OHIM szerint az következik, hogy a bejelentett védjegy meghatározó eleme, a „limoncello”, és a korábbi védjegy között vizuális és hangzásbeli hasonlóság áll fenn.
- 12 2002. november 7-én a felperes a 40/94 rendelet 57–62. cikke alapján fellebbezést nyújtott be az OHIM előtt a felszólalási osztály határozata ellen.
- 13 2003. október 24-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) a második fellebbezési tanács elutasította a felperes kérelmét. Miután rámutatott arra, hogy a korábbi védjegy áruai megfelelnek a bejelentett védjegy áruinak, a fellebbezési tanács lényegében úgy ítélte meg, hogy a bejelentett védjegy meghatározó eleme a „limoncello” szó, illetve hogy a bejelentett és a korábbi védjegy vizuálisan és hangzásában igen közel áll egymáshoz, és így fennáll az összetévesztés veszélye a két védjegy között.

A felek kérelmei

- 14 A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot vagy változtassa meg oly módon, hogy a felszólalást elutasítja, és a felperes bejelentését engedélyezi;

  - az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.
- 15 Az alperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
- utasítsa el a keresetet;

  - a felperest kötelezze a költségek viselésére.
- 16 A tárgyalás során a felperes pontosította, hogy a „helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot vagy változtassa meg” megfogalmazású kérelme tulajdonképpen a megtámadott határozatnak mind a hatályon kívül helyezésére, mind a megváltoztatására irányul.

Indokolás

- 17 A felperes kérelmeinek alátámasztására három jogalapra hivatkozik. Véleménye szerint az OHIM a megtámadott határozatban egyrészt megsértette a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontját, másodsor visszaélt hatáskörével, harmadszor pedig megsértette a határozatok indokolására vonatkozó kötelezettségét. Az alperes mindhárom jogalapot vitatja.

I – A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére vonatkozó első jogalap

A – A felek érvei

1. A felperes érvei

a) Általános érvek

- 18 A felperes szerint az alperes állításával ellentétben nem áll fenn kellő mértékű hasonlóság védjegye és a korábbi védjegy között. Következésképpen a védjegyek között nem áll fenn az összetévesztés veszélye, és ezért védjegye lajstromozását nem lehetett volna elutasítani a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján.

19 A felperes arra hivatkozva támasztja alá álláspontját, hogy a szóban forgó ügyben a korábbi védjegy nem rendelkezik megkülönböztető képességgel, és az ütköző védjegyek között sincs hasonlóság.

b) A korábbi védjegy megkülönböztető képessége

20 A felperes lényegében úgy ítéli meg, hogy a korábbi védjegy semmilyen megkülönböztető képességgel nem rendelkezik, illetve hogy a jelen kereset alapjául szolgáló áru különösen jól ismert. Az OHIM azonban egyik szempontot sem vette figyelembe.

21 Álláspontja alátámasztásául a felperes arra hivatkozik, hogy a köznapi szóhasználatban a „limoncello” szó Spanyolországban, Olaszországban és a világ más részein az amalfi tengerpartról származó, citromhéjjal készült likórt jelenti, nem pedig kizárólag a felszólaló által gyártott italt. A felperes erre vonatkozóan internetes oldalak kivonatait mutatja be, és úgy véli, hogy ezt a köznapi használatot 2003. április 11-i észrevételeiben a felszólaló is, 1999. november 23-i levelében pedig az OHIM is elismerte.

22 Így a – felszólaló 2003. április 11-i észrevételeiben foglaltakkal ellentétben – a „limonchelo” a „limoncello” szó egyszerű spanyol fordítása, amely általában a citromhéjból és alkoholból készített likórt jelenti. A felperes erre vonatkozóan a „limonchelo” szóra történt internetes rákeresések eredményére hivatkozik, továbbá arra, hogy – mint azt a felszólaló elismerte – számtalan hasonló védjegy van Spanyolországban.

23 A felperes végül előadja, hogy mivel a jelen esetben a korábbi védjegy gyenge megkülönböztető képességgel rendelkezik, és így csekély az összetéveszthetősége, az OHIM-nak ezért rendkívül szigorúan kell mérlegelnie azokat az elemeket, amelyek megalapozhatják a szóban forgó két védjegy közötti azonosságot vagy hasonlóságot.

c) A szóban forgó védjegyek közötti hasonlóság

24 A vizuális összehasonlítás kapcsán a felperes lényegében úgy ítéli meg, hogy védjegye jelentős vizuális eltéréseket mutat a korábbi védjegyhez képest. Különösen az olasz nyelvhasználatra, a „limonc” betűk után álló betűkre, a „della costiera amalfitana” és a „shaker” szóelemekre, a grafikai megjelenítésre, a számos tipográfiai különbségre és a használt színekre hivatkozik.

25 A hangzásbeli összehasonlítás kapcsán a felperes elsősorban úgy véli, hogy a fellebbezési tanács tévesen tulajdonított kizárólagos jelentőséget a „limoncello” szónak, és tévesen minősítette a „della costiera amalfitana” kifejezést nem meghatározó és lényegtelen szóelemnek, ezzel pedig megsértette az ítélkezési és a határozathozatalra vonatkozó gyakorlatot, amely szerint valamennyi releváns tényezőt figyelembe kell venni annak megítélésekor, hogy fennáll-e az összetévesztés veszélye a fogyasztók szempontjából.

26 A felperes szerint továbbá a két védjegy összehasonlítása azt mutatja, hogy a két megjelölés hangzásában csupán a „li” és a „mon” első két szótag azonos, míg az ezt követő „chelo” és „cello” szótagok, valamint a „della costiera amalfitana” kifejezés hangzásában különbözik.

- 27 A fogalmi összehasonlítással kapcsolatban a felperes egyrészt úgy véli, hogy az OHIM-nak meg kellett volna vizsgálnia, milyen különleges ismertséget élvez az amalfi tengerpart, az a terület, ahonnan a felperes áruja származik. A felperes e tekintetben a Bíróság C-39/97. sz. Canon-ügyben 1998. szeptember 29-én hozott ítéletének (EBHT 1998., I-5507. o.) 29. pontjára utal, és hangsúlyozza, hogy az OHIM 1999. november 23-i levelében kiemelte, hogy a fogyasztó választásában meghatározó szerep jut az áru földrajzi eredetének.
- 28 A „limonchelo” és a „limoncello della costiera amalfitana” kifejezések kétségtelenül eltérő képet idéznek fel az átlagfogyasztóban. A „della costiera amalfitana” kifejezés egy meghatározott, a spanyol fogyasztó által jól ismert földrajzi helyhez kapcsolódik, ezért a spanyol fogyasztó nem gondolhatja erről az áuról, hogy ugyanazon vállalkozástól és ugyanazon földrajzi területről származik, mint a LIMONCHELO néven gyártott áru. A „limoncello” szóval kiegészülve a „della costiera amalfitana” kifejezés a felperes szerint ezért a korábbi védjegytől jelentősen különböző logikai egységet alkot.
- 29 A felperes másrészt úgy véli, hogy az OHIM-nak vizsgálnia kellett volna azokat az objektív feltételeket, amelyek mellett a védjegyek versenghetnek egymással a piacon (az Elsőfokú Bíróság T-129/01. sz., Alejandro kontra OHIM – Anheuser-Busch (BUDMEN) ügyben 2003. július 3-án hozott ítéletének [EBHT 2003., II-2251. o.] 57. pontja). A felperes ebben a vonatkozásban kiemeli, hogy ez nem tévesztheti meg a spanyol fogyasztót, és az nem hinné azt, hogy a LIMONCHELO védjeggyel jelölt áru valóban ugyanattól a vállalkozástól származik, amelynek címkéjén a három citromon felül a Distileria Toris embléma is látható, valamint a „limoncello della costiera amalfitana” címkével jelölt áru.
- 30 A felperes az Elsőfokú Bíróság T-292/01. sz., Phillips-Van Heusen kontra OHIM – Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS) ügyben 2003. október 14-én hozott ítéletének (EBHT 2003., II-4335. o.) 54. pontjára hivatkozva előadja, hogy közömbösítheti a nyilvánvaló vizuális és hangzásbeli hasonlóságot, ha a kettő közül legalább az egyik védjegy egyértelmű és meghatározó jelentést hordoz az érintett

vásárlóközönség számára. A felperes szerint a jelen esetben a spanyol átlagfogyasztó azonnal érzékeli, hogy az áruja olasz likőr, sőt Olaszországban gyártott, az amalfi tengerparton termelt citromból készült jellegzetes olasz likőr.

- 31 A fenti gondolatmenet alapján ezért a felperes úgy ítéli meg, hogy a „limoncello” szónak és spanyol fordításának, a „limonchelo”-nak gyenge megkülönböztető képessége, valamint a szóban forgó védjegyek közötti számos vizuális, hangzásbeli és fogalmi eltérés kizárja az összetéveszthetőséget az érintett vásárlóközönség szempontjából, még ha részben hasonlóak is a szóban forgó védjegyeket alkotó kifejezések. A felperes védjegyének lajstromozását elutasító határozat ezért jogellenes volt.

2. Az alperes érvei

- 32 Az alperes vitatja a felperes által kérelmei alátámasztására előadott érveket, és úgy véli, hogy megalapozott a fellebbezési tanács és a felszólalási osztály által az összetéveszthetőség megítélése végett folytatott összehasonlító vizsgálat.
- 33 Az alperes szerint a fellebbezési tanács jogosan emelte ki, hogy a „limoncello” szó a bejelentett védjegy meghatározó eleme. Az alperes szerint ez az elem azonosítja és jellemzi a védjegyet a spanyol átlagfogyasztó számára, aki ebben az esetben a célközönséget testesíti meg. Az alperes ezzel kapcsolatban kiemeli a „limoncello” szó központi helyét és hosszúságát a bejelentett védjegy többi eleméhez képest.

- 34 Az alperes szerint ezért egyértelmű, hogy a bejelentett védjegyhez tartozó „limoncello” szó és a korábbi védjegyből vett „limonchelo” szó a spanyol átlagfogyasztó számára vizuálisan és hangzásában csaknem azonosnak érzékelhető. Mindkét szó tíz betűből áll, ebből kilenc megegyezik; egyedül az „l” és a „h” betűk különböznek, amelyek – tekintve, hogy a két szó közepén helyezkednek el – csak kevésbé alkalmasak a megkülönböztetésre. Az alperes továbbá felhívja a figyelmet arra, hogy erős hangzásbeli hasonlóság állapítható meg, mivel a LIMONCHELO korábbi védjegy spanyol ejtése szinte teljesen megegyezik a „limoncello” olasz szó helyes kiejtésével.
- 35 Kifejti továbbá, hogy teljes mértékben tisztában van a „limoncello” szó olasz jelentésével, de a jelen esetben ez a körülmény nem kérdőjelezi meg azt, hogy ebben a szóban a spanyol vásárlóközönség benne rejlő megkülönböztető képességet érzékel. Nincsen jelenleg olyan adat, amelynek birtokában biztosan ki lehetne jelenteni, hogy a spanyol átlagfogyasztó a „limoncello” szónak szemantikailag pontos és meghatározott jelentőséget tulajdonít.
- 36 Az alperes ezért vitatja a felperes érvét, miszerint a „limonchelo” szó az olasz „limoncello” szó spanyol változata, amely egy bizonyos likőrfajta általános meghatározásaként ismert az egész világon, így Spanyolországban is. Az alperes szerint nincsen olyan objektív szempont, amely az ellenfél állításait alátámaszthatná. Az alperes kifejti továbbá, hogy a 40/94 rendelet 74. cikke alapján nem tartozik az OHIM hatáskörébe, hogy a felek helyett bizonyítékot keressen annak igazolására, hogy a „limoncello” szót különféle lehetséges írásmódjaiban (lásd pl. „limonchelo”) a spanyol vásárlóközönség általános kifejezésként érzékeli. Ezzel kapcsolatban az alperes felhívja a figyelmet arra, hogy a felperes által előterjesztett, internetes oldalak kivonatait tartalmazó iratok egyáltalán nem hivatkoznak a spanyol vásárlóközönségre, az 1999. november 23-i levél pedig más ténybeli vagy jogi helyzeten alapszik, mint amely a védjegyek közötti összetéveszthetőség vizsgálatával kapcsolatban van.

- 37 Az alperes szerint a jelen esetben a korábbi védjegy elegendő megkülönböztető képességgel rendelkezik ahhoz, hogy nemzeti szinten lajstromozzák. Következésképpen úgy véli, hogy neki csak arra kell tekintettel lennie, hogy a korábbi védjegy ilyen minőségében részesüljön oltalomban valamely olyan későbbi védjeggyel szemben, amely a korábbi védjegy megkülönböztető és meghatározó jegeit viseli magán.
- 38 Az alperes továbbá a szóban forgó jogvita és az Elsőfokú Bíróság T-6/01. sz., Matratzen Concord kontra OHIM – Hukla Germany (MATRATZEN) ügyben 2002. október 23-án hozott ítélete (EBHT 2002., II-4335. o.) közötti jelentős hasonlóságra utal.
- 39 Az alperes szerint az Elsőfokú Bíróság ebben az ügyben azt emelte ki, hogy az összetéveszthetőséget az érintett vásárlóközönség mércéjével kell mérni, és különösen nagy jelentősége van annak, hogy a célközönség nyelvi alapismeretei alapján milyen képet alkot az ütköző védjegyekről. Ebből következően, még ha a kifejezésnek sajátos jelentése van is olyan nyelven, amely nem a célfogyasztó alapnyelve, és nincsen olyan támpont, ami arra engedne következtetni, hogy a célfogyasztó ez utóbbi értelemben érti a kifejezést, úgy ez a kifejezés a megkülönböztető képesség szempontjából kétségtelenül a védjegy meghatározó részének tűnhet.
- 40 Az előzőek alapján az alperes úgy ítéli meg, hogy a megtámadott határozat megalapozott. Az alperes szerint amikor a fellebbezési tanács az összetéveszthetőség megítélésakor a megjelölések és az áruk közötti összefüggés elvére támaszkodott, jogosan ítélhette meg úgy, hogy az ütköző áruk azonossága miatt (amit a felperes nem is vitatott) a védjegyek között megállapított hasonlóságok (amely különösen a „limonchelo” és a „limonchelo” kifejezések csaknem teljes egyezőségében mutatkozik meg) az összetévesztés veszélyét idézhetik elő a spanyol piacon. A fellebbezési tanács tehát helyesen járt el, amikor a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti összetéveszthetőségre való hivatkozással helyben hagyta a felszólalásnak helyt adó határozatot.

B – Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

1. Előzetes észrevételek

- 41 A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt.
- 42 A 40/94 rendelet 8. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii) alpontja alapján pedig korábbi védjegynek minősül az a valamely tagállamban lajstromozott védjegy, amelynek bejelentési napja korábbi, mint a közösségi védjegybejelentés bejelentési napja.
- 43 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint akkor áll fenn az összetévesztés veszélye, ha a vásárlóközönség azt hiheti, hogy a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások ugyanattól a vállalkozástól vagy adott esetben gazdaságilag egymással kapcsolatban álló vállalkozástól származnak (lásd az Elsőfokú Bíróság T-162/01. sz., Laboratorios RTB kontra OHIM – Giorgio Beverly Hills [GIORGIO BEVERLY HILLS] ügyben 2003. július 9-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-2821. o.] 30. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 44 Ugyanezen ítélkezési gyakorlat szerint az összetéveszthetőséget átfogóan kell értékelni az alapján, hogy az érintett vásárlóközönség milyen képet alkot a megjelölésről és a szóban forgó árukról vagy szolgáltatásokról, és figyelembe kell venni valamennyi, a jelen ügyre jellemző tényezőt, különösen a megjelölések és a megjelölt áruk vagy szolgáltatások hasonlósága közötti kölcsönös függőséget (lásd a GIORGIO BEVERLY HILLS ítélet [hivatkozás a 43. pontban] 31–33. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

45 A jelen esetben a korábbi védjegy Spanyolországban lajstromozott és ott általában részesülő szóvédjegy. A szóban forgó áruk pedig hétköznapi fogyasztásra szánt termékek. A jelen ügyben az összetéveszthetőség megítélésénél ezért figyelembe kell venni a spanyol átlagfogyasztókból álló érintett vásárlóközönség nézőpontját.

46 Az érintett vásárlóközönség meghatározását követően az érintett áruk, illetve az ütköző megjelölések közötti összehasonlítást kell vizsgálni.

2. Az áruk összehasonlítása

47 Az érintett áruk összehasonlításával kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a fellebbezési tanács azon az állásponton volt, hogy a korábbi védjeggyel jelölt áruk körébe beletartoznak a bejelentett védjeggyel jelölt áruk, és ezt a felek sem vitatták. Meg kell tehát állapítani, hogy a nevezett áruk azonosak.

3. A megjelölések összehasonlítása

a) Előzetes észrevételek

48 A szóban forgó védjegyek összehasonlítását illetően hangsúlyozni kell, hogy a jelen ügyben a bejelentett védjegy szó- és ábrás elemekből álló összetett védjegy, míg a korábbi védjegy egyszerű szóvédjegy.

- 49 Az Elsőfokú Bíróság emlékeztet továbbá arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint az ütköző megjelölések vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlóságát illetően az összetéveszthetőséget a védjegyek által keltett összbenyomást alapul véve, átfogóan kell értékelni, figyelembe véve különösen megkülönböztető és domináns jegyeiket (lásd a BASS-ítélet [hivatkozás a 30. pontban] 47. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 50 Tekintetbe kell ezért venni, hogy az olyan összetett védjegy, amelynek egy vagy több alkotóeleme megegyezik valamely másik védjegyével, vagy hasonlít ahhoz, csak akkor tekinthető ehhez a védjegyhez hasonlóknak, ha ez az alkotóelem az összetett védjegy által keltett összbenyomás meghatározó eleme. Ez akkor áll fenn, ha ez az alkotóelem már önmagában alkalmas arra, hogy meghatározza az érintett vásárlóközönségben a védjegyről kialakult képet, és ezáltal valamennyi többi elemnek elhanyagolható szerep jut a védjegy által keltett összbenyomásban (a fellebbezési eljárásban a Bíróság C-3/03. P. sz., Matratzen Concord kontra OHIM ügyben 2004. április 28-án hozott végzésével [EBHT 2004., I-3657. o.] megerősített MATRATZEN-ítélet [hivatkozás a 38. pontban] 33. pontja).
- 51 Ez nem jelenti azonban azt, hogy az összetett védjegynek csak az egyik alkotóelemét kellene figyelembe venni és összehasonlítani valamely másik védjeggyel. Ehelyett a szóban forgó védjegyeket kell összehasonlítani, és mindegyiket egészében kell vizsgálni. Ez nem zárja ki azonban azt, hogy az összetett védjegy által az érintett vásárlóközönségben keltett összbenyomást bizonyos körülmények között a védjegy egy vagy több alkotóeleme határozza meg (a MATRATZEN-ítélet [hivatkozás a 38. pontban] 34. pontja).
- 52 Annak megítélésénél, hogy valamely összetett védjegy egy vagy több alkotóeleme meghatározó jellegű-e, az egyes alkotóelemek benne rejlő tulajdonságait kell figyelembe venni, összehasonlítva más alkotóelemek tulajdonságaival. Másodlagosan ezenkívül tekintetbe lehet venni a különböző alkotóelemeknek az összetett védjegyen belül egymáshoz képest elfoglalt helyét (a MATRATZEN-ítélet [hivatkozás a 38. pontban] 35. pontja).

- 53 Ez konkrétan azt jelenti, hogy a fellebbezési tanácsnak azt kellett vizsgálnia, hogy az összetett védjegy melyik alkotóeleme alkalmas arra vizuális, hangzásbeli vagy fogalmi jellemzői alapján, hogy már önmagában oly mértékben meghatározza az érintett vásárlóközönségben a védjegyről kialakult képet, hogy ezáltal a védjegy többi alkotóeleme elhanyagolhatónak tűnjék. Mint már a fenti 51–52. pontban kifejtésre került, ez a vizsgálat arra az eredményre vezethet, hogy több alkotóelem meghatározónak tekintendő.
- 54 Mindazonáltal, ha a bejelentett védjegy vizuális jellegű összetett védjegy, akkor vizuális vizsgálat alapján kell a védjegy által keltett összbenyomást értékelni és a védjegy esetleges meghatározó alkotóelemét megállapítani. Ebből kiindulva ezért, ha valamely esetleges meghatározó alkotóelem nem-vizuális, szemantikai jellegű, csak ilyenkor kell adott esetben egyrészt ezt a védjegyet a korábbi védjeggyel összehasonlítani, másrészt figyelembe venni a többi szemantikai tényezőt is, így például a hangzás szempontjait vagy a szóba jövő elvont fogalmakat.

b) Meghatározó alkotóelem

i) A bejelentett védjegy alkotóelemeinek leírása a védjegy vizuális vizsgálata alapján

- 55 Az Elsőfokú Bíróság szerint a bejelentett védjegy alkotóeleme a nagy fehér betűkkel írt „limoncello” szó és a kisebb sárga betűkkel írt „della costiera amalfitana” kifejezés, a fehér alapú keretbe kisebb kék betűkkel írt „shaker” szó, amelynek „k” betűje

poharat formáz, végül egy középén fehér, a szélén sötét alapon sárga citrommintás, türkiz és fehér szegélyű, nagy, kerek tányér ábrája. A védjegy valamennyi alkotóeleme sötétkék háttérrel látható.

ii) A bejelentett védjegy citrommintás szegélyű, kerek tányérjának meghatározó jellege

56 A bejelentett védjegy citrommintás szegélyű, kerek tányért ábrázoló ábrás alkotóelemével kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy amellett, hogy ez egy tányér valóság-hű ábrázolása, színkontrasztjai, nagy mérete és a szélén citromok valóság-hű rajza is jellemzi, amely különös vizuális hatást kölcsönöz az ábrázolásnak.

57 Ez a citrommintás szegélyű, kerek tányér benne rejlő tulajdonságai révén erős megkülönböztető képességgel rendelkezik a bejelentett védjegy más alkotóelemeihez, így különösen a „limoncello” szóhoz képest. Ezért szembetűnő a bejelentett védjegy többi alkotóeleméhez képest.

58 Ezenkívül meg kell jegyezni, hogy a tányér képe ugyan kissé távolabb található a középponttól, ám a bejelentett védjegy alsó két harmadában látható, és ezt a részt lényegében elfoglalja, míg a „limoncello” szó csak a bejelentett védjegy felső harmadának nagy részét fedi le.

59 Ebből következően a citrommintás szegélyű, kerek tányért egyértelműen a bejelentett védjegy meghatározó elemének kell tekinteni.

iii) A bejelentett védjegy többi alkotóelemének mérlegelése

– A „limoncello” szó

- 60 A jelen ügyben nem lehet egyetérteni a fellebbezési tanácsnak a megtámadott határozat 20. pontjában foglalt álláspontjával, miszerint a „limoncello” szó a bejelentett védjegy meghatározó eleme, lényegében nagyméretű betűi és szembetűnő helye miatt, amely a megtámadott határozat 21. pontjához vezetett, miszerint a szóban forgó védjegyek vizuálisan és hangzásukban csaknem teljesen megegyeznek.
- 61 A „limoncello” szóval kapcsolatban az Elsőfokú Bíróság megjegyzi, hogy bár ez a szó valóban nagyobb szedésben jelenik meg, mint a bejelentett védjegy többi eleme, ugyanakkor határozottan gyengébb vizuális hatást vált ki, mint a citrommintás szegélyű, kerek tányér. A „limoncello” szó ezenkívül kisebb méretű, mint a citrommintás szegélyű, kerek tányér alkotta ábrás alkotóelem.
- 62 Anélkül, hogy vizsgálni kellene a szó hangzásbeli vagy fogalmi jellemzőit, már kizárólag ezen okok miatt meg kell állapítani, hogy a „limoncello” szó nem meghatározó eleme a bejelentett védjegynek.

– A „della costiera amalfitana” kifejezés

- 63 A „della costiera amalfitana” kifejezéssel kapcsolatban vizuális szempontból meg kell állapítani, hogy ez az alkotóelem kisebb betűkkel van írva, mint a „limoncello” szó, és

hogy a szóban forgó áru földrajzi eredetét jelzi. Ez a kifejezés ezenkívül határozottan kisebb méretben jelenik meg és kevésbé kontrasztos színekkel, mint a citrommintás szegélyű, kerek tányér ábrája. Az Elsőfokú Bíróság szerint anélkül, hogy vizsgálni kellene hangzásbeli vagy fogalmi jellemzőit, ez az alkotóelem – különösen kis méretére tekintettel – nem tekinthető a bejelentett védjegy meghatározó elemének.

– A „shaker” szó

- 64 A „shaker” szóval kapcsolatban vizuális szempontból úgy tűnik, hogy a fehér háttér és a poharat formázó „k” betű ábrája ellenére ez a szó, illetve ábrás eleme kisméretű a szóban forgó védjegyben szereplő citrommintás szegélyű, kerek tányérhoz és a „limoncello” szóhoz képest. Ez a szó ezenkívül nem jelenik meg abban a színekontrasztban, mint a citrommintás szegélyű, kerek tányér ábrája. Következésképpen az Elsőfokú Bíróság úgy véli, hogy anélkül, hogy vizsgálni kellene hangzásbeli vagy fogalmi jellemzőit, ez a szó nem tekinthető a bejelentett védjegy meghatározó elemének.

c) Az összetéveszthetőség átfogó értékelése

- 65 Meg kell állapítani, hogy a citrommintás szegélyű, kerek tányér ábrája a bejelentett védjegy meghatározó eleme, és ez semmilyen tekintetben nem egyezik meg a tisztán szóvédjegy korábbi védjeggyel.

- 66 Ennélfogva nem áll fenn az összetéveszthetőség a szóban forgó védjegyek között. Mínthogy a citrommintás szegélyű, kerek tányér ábrája meghatározó jellegű a

bejelentett védjegy többi alkotóeleméhez képest, ez kizárja a szóban forgó védjegyekben szereplő „limonchelo” és „limoncello” szavak vizuális, hangzásbeli vagy fogalmi hasonlóságán alapuló összetéveszthetőséget.

67 Az összetéveszthetőség átfogó értékelésének keretében emlékeztetni kell továbbá arra, hogy az átlagos fogyasztónak ritkán adódik arra lehetősége, hogy a különböző védjegyeket közvetlenül összehasonlítsa, így kénytelen az azokról alkotott tökéletlen emlékképre hagyatkozni (lásd értelemszerűen a Bíróság C-342/97. sz., Lloyd Schuhfabrik Meyer ügyben 1999. június 22-én hozott ítéletének [EBHT 1999., I-3819. o.] 26. pontját). Mivel az átlagos fogyasztó csak tökéletlen képet alkot magában a védjegyről, nagyobb jelentősége van a szóban forgó védjegy meghatározó elemének (az Elsőfokú Bíróság T-104/01. sz., Oberhauser kontra OHIM – Petit Liberto (Fifties) ügyben 2002. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-4359. o.] 47. pontja). Így a megjelölés átfogó vizsgálatánál nagyobb jelentősége van a bejelentett védjegy citrommintás szegélyű, kerek tányért ábrázoló meghatározó elemének, mivel a fogyasztó a magas alkoholtartalmú ital címkéjét szemlélve a megjelölés meghatározó elemét veszi figyelembe és jegyzi meg, és ez a későbbi vásárlás során is elősegíti a választást.

68 Mivel a citrommintás szegélyű, kerek tányért ábrázoló alkotóelem döntő fontosságú a bejelentett védjegyben, az a jelen ügyben ahhoz vezet, hogy a korábbi védjegy megkülönböztető elemei értékelésének nincsen szerepe a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja alkalmazásánál. Ugyanis, még ha kihatna is a korábbi szóvédjegy megkülönböztető képességének súlya az összetéveszthetőség megítélésére (lásd e tekintetben a Bíróság C-251/95. sz. SABEL-ügyben 1997. november 11-én hozott ítéletének [EBHT 1997., I-6191. o.] 24. pontját), ez a feltétel megszbja, hogy az összetévesztés veszélye legalább bizonyos mértékben fennálljon a korábbi védjegy és a bejelentett védjegy között. Az ütköző védjegyek összetéveszthetőségének átfogó értékeléséből azonban kitűnik, hogy a bejelentett védjegyben a citrommintás szegélyű, kerek tányér miatt kizárt a korábbi védjeggyel való összetéveszthetőség. Következésképpen nem kell tovább vizsgálni a korábbi védjegy megkülönböztető képességét (lásd e tekintetben az Elsőfokú Bíróság T-110/01. sz., Vedral kontra OHIM – France Distribution (HUBERT) ügyben 2002. december 12-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-5275. o.] 64. és 65. pontját, amelyet a Bíróság

C-106/03. P. sz., Vedral kontra OHIM ügyben 2004. október 12-én fellebbezési eljárásban hozott ítéletének [EBHT 2004., I-9573. o.] 54. pontja erősített meg; az Elsőfokú Bíróság T-311/01. sz., Éditions Albert René kontra OHIM – Trucco (Starix) ügyben 2003. október 22-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-4625. o.] 61. pontját és a T-317/01. sz., M+M/OHIM – Mediametrie (M+M EUROdATA) ügyben 2004. június 30-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-1817. o.] 74. és 75. pontját).

69 A fenti gondolatmenet alapján meg kell állapítani, hogy a megjelölt áruk azonossága ellenére a szóban forgó védjegyek közötti hasonlóság mértéke nem elegendő ahhoz, hogy arra lehessen következtetni, hogy a spanyol célközönség azt hiheti, hogy a szóban forgó áruk ugyanattól a vállalkozástól vagy adott esetben gazdaságilag kapcsolt vállalkozástól származnak. Ezért az OHIM által a megtámadott határozatban képviselt állásponttal ellentétben a védjegyek között nem áll fenn a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti összetévesztés veszélye.

70 Ezért a felperes első jogalapját el kell fogadni.

II – A hatáskörrel való visszaélés és az indokolás elmulasztására vonatkozó második és harmadik jogalap

71 Mivel az első jogalapot el kell fogadni, a felperes többi jogalapját nem kell vizsgálni.

72 Ezért a 40/94 rendelet 63. cikkének (3) bekezdése alapján a megtámadott határozatot hatályon kívül kell helyezni és meg kell változtatni oly módon, hogy a felperes által a fellebbezési tanács előtt benyújtott fellebbezés megalapozott, és következképpen a felszólalást el kell utasítani.

A költségekről

- 73 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Az alperest, mivel pervesztes lett, a felperes kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (harmadik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) második fellebbezési tanácsának 2003. október 24-i határozatát (R 933/2002-2. sz. ügy) hatályon kívül helyezi és megváltoztatja oly módon, hogy a felperes által a fellebbezési tanács előtt benyújtott fellebbezés megalapozott, és következésképpen a felszólalást el kell utasítani.**
- 2) Az OHIM-ot kötelezi a költségek viselésére.**

Jaeger

Azizi

Cremona

Kihirdetve Luxembourgban, a 2005. június 15-i nyilvános ülésen.

H. Jung

M. Jaeger

hivatalvezető

elnök